

עמ"י 21495/07 - מדינת ישראל נגד ברוך יאלחו

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

12 יולי 2015

עמ"י 15-07-21495 מדינת ישראל נ'!
יאaldo (עוצר)
לפני כב' השופט מיכל ברק נבו

העוררת

מדינת ישראל נ'!

ברוך יאלחו (עוצר)

המשיב

nocchim:

ב"כ העוררת עו"ד אלכס וייסברוד

ב"כ המשיב עו"ד גיל גבאי

המשיב הובא

[פרוטוקול הושמטה]

החלטה

לפני עורך על החלטת בימ"ש השלום בראשל"צ מיום 11.7.15, שבה הורה על שחרורו של המשיב בתנאים הכלולים מעצר בית מלא בבית אמו עד ליום 14.7.15, בפיקוח של האם, ובערבותות ממופרט בהחלטה.

המשיב חשור בכך שהגיע ביום 11.7.15 בשעה 04:00 לזרה של תאונה חמורה, שבה נפגעים ולכודים. תוך כדי פעולות כוחות הכבאי שכללו חילוץ לכודים מכלי רכב, גנב המשיב, על פי החשד, את אחד מרכבי הכבאי והחל בנסיעה פרועה, כשהוא עובר ברמזורים אדומים, מנגח כל' רכב בכਬיש ומתעלם מקריאות של שוטרים שקרהו לו לעזרה. המשיב נעצר רק לאחר שהתגנש בסלע שגרם לפיצוץ אחד מצמיגי הרכב, ובעקבות מרדף רגל. במהלך האירוע נפגעו כל' רכב רבים שחנות בדרכו.

המשיב נעצר ביום 15.7.15 ובאותו ערב הובא לפני בימ"ש קמא לשם(arrest) הארכת מעצרו.

כאמור, בימ"ש הורה על שחרורו בתנאים. לטענת העוררת, טעה בימ"ש קמא שלא ניתן משקל מספיק לחומרת עמוד 1

הארוע, כעולה מוחומר הראיות שהוזג בפניו וכאשר קבע שהפעולות שGBK המשטרה לבצע אך ניתנות לשימוש על ידי הנאשם. נוסף על כך טעה בהם"ש כאשר סבר שיש בכוחה של חלופת המעצר שהוצאה להציג את עילותה המצער. לפיקד מבקשת העוררת להורות על הארכת מעצרו של הנאשם עד ליום 14.7.15 לשם השלמת החקירה והבאת התקין לעיון הפרקליטות.

בדין היום הפנה ב"כ העוררת לחומר החקירה, אשר הוזג גם לבים"ש כאמור, והפנה לפעולות החקירה לביצוע. הוא ציין כי פעולה מסוינה בבים"ש קמא כפעולה מס' 9, כוללת למעשה 4 פעולות של חקירות חברים של הנאשם, אשר היו עמו במוועדן. יצוין, כי נציג המשטרה ערך מחדש את הדוח שהוזג בимв"ש קמא באופן שכטב בצוורה ברורה יותר את הפעולות לביצוע, והפעולה שבאה עסקין הופיעה כתעכוב בимв"ש 7. נוסף על כן, בדו"ח החדש קיימת פעולה מס' 9 שגם היא חקירה שעשויה להיות חשופה לשימוש. מעבר לכך טוען נציג העוררת כי יש להבין מדו"ע בחור צעיר, נתול עבר פלילי, מחייב לפטע לבצע מעשה כה מסוכן וכזה קיזוני כפי שעשה הנאשם. נוסף על אלה קיימת גם עילה של חשש מהימלטות זו את מחר הארץ ניסה)testה ליחמלו מפני השוטרים. חלופת המעצר שהוצאה אין בה כדי להשיג את עילותם המעצר ולכן מבקש לקבל את העזר.

ב"כ הנאשם מצין כי לא נפל כל פגם בהחלטת בимв"ש קמא, ומכל מקום - בимв"ש זה אינו שם שיקול דעתו חלף שיקול הדעת של בимв"ש קמא, אלא בוחן את סבירות ההחלטה, למעט מקרה שבו הוצגו ראיות חדשות, או שהיא טעם של ממש להתערב בהחלטה, דבר שלא קיים כאן. בעניין זה הוא מפנה לבש"פ 07/9536, ובש"פ 10/2006 ובש"פ 12/9477.

עוד טוען ב"כ הנאשם כי מדובר בבחור צעיר שהשתחרר אך לאחרונה משירותו הצבאי שבמהלכו שירת באופן מיטבי, עד שבסיוף השירות ניתנה לו הזכות לשמש כנהג של המח"ט. אין כל ספק כי התנרגותו נבעה משתייה, ועל כן ניתן לאין את המסוכנות הנש��פת ממנו אם ימצא בבית אמו, אשר לא תמן לו לשותות. נוסף על כן, אין ממש בעילת השיבוש מאחר שהחברים יכולים לספר לכך יותר שהוא אכן היה שיכור, וזה גרטתו של הנאשם עצמו. נוסף על כן מצין הסניגור, שהשעשה לבחינת האפשרות של הכנסת דבר מה לכוס השתייה של הנאשם יחד עם מעצרו, אילו נתפסו מצלמות האבטחה במקום הבילוי. הדבר יכול עדין להיעשות וה הנאשם אינו יכול להשפיע על כן ולכן אין מקום לטעון כי קיימת עילה של שיבוש.

שמעתי את טענות הצדדים ועינתי בהחלטת בимв"ש קמא, כמו גם בפעולות לביצוע. ראשית לעניין השאלה אם ביהם"ש דין בערר כביקורת על בимв"ש קמא, או שמא דין בעניין כאילו הוא יושב במקום הערקה הקודמת - עינתי בהחלטות שאליהן הפנה הסניגור. תחילת יצוין כי שם היה מדובר על ערירים בנושא של מעצר עד תום ההליכים, שמטבעו הוא היליך ממושך יותר ועמוק יותר, שבו נדרש הערקה הדינית לבחינה שונה של החומר שלפניה, מאשר הערקה שדנה במעצר ימים. שנית, גם באותו מקרים צוין כי ביהם"ש היושב בערר דין בו חדש ובאופן עצמאי, אלא שיש משקל, מקום שאין הCPF נוטה באופן ברור לכך או לכך, להחליט ביהם"ש המחויז (שהיא הערקה הראשונה באותו מקרה) ונחות טעם של ממש כדי לבטל את ההחלטה" (בש"פ 10/2006 מדינת ישראל נ' פלוני [15.3.10], פיסקה ז' להחלטתו של כב' השופט רובינשטיין). לפניו ההחלטה כב' השופט רובינשטיין בש"פ 11/6051 ליברטி נ' מדינת ישראל [23.8.11], שניתנה מאוחר יותר להחלטה בש"פ 10/2006, ובها מזכיר השופט רובינשטיין, בפסקה ו' להחלטתו את הגישה שלפיה בהליך של ערעור, להבדיל מהליך של ערעור, ביהם"ש אינו בוחן אך את נכונות ההחלטה, אלא עלי

להכריע בבקשת המעצר על יסוד התשתית הראייתית המוצגת לפניו (תוקף הפניה לבש"פ 8276/98 כהן נ' מדינת ישראל). נוסף על כך קובע השופט רובינשטיין כי לגישה זו הד בהוראת סעיף 53(ב) לחוק המעצרים שקבעו שהשופט שדן בערר רשאי להזיקק לחומר ראיות חדש שנתווסף מאז הדיון בимв"ש כאמור, והוא מוסיף "לא אחת נקבע, כי 'בדין בערר על החלטתה ניתן לראות את ערכאת הערעור כאילו היא יושבת 'במקום' הערכאה הקודמת, ולא כיושבת על מנת 'לבקר' את ההחלטה' (בש"פ 00/2006 7406 על דין נ' מדינת ישראל, פ"ד ד(4) 740, 744...).

אין כל ספק שהמעשה המוחש למשיב הוא חמור ביותר. לא ברור מה גרם לבחור צער, נטול עבר פלילי, שככל הנראה ניהל חיים נורמטיביים עד לאירוע דין להגיע לזרת תאונה, שבה כוחות חילוץ מנסים לטפל בנפגעים, להיכנס לרכב כיבוי להתחיל בנסיעה פרועה תוך סיכון כל רכב ואנשים בדרך. הדבר צריך להיבדק. יש לאפשר לגוף החוקר לעשות את עובודתו בגין מפריע. מלכתחילה סברתי כי הפעולות שנדרשות לביצוע אכן לא ניתנות לשימוש כפי שקבע בимв"ש כאמור, אך לאחר שהובחר שיש לגבות עדויות מספר אנשים שהמשיב בקשר עימם, או יכול להיות בקשר עימם, הרי שיש לאפשר ביצוע פעולה זו ללא חשש שהוא המשיב, אשר כבר הראה כי בנסיבות מסוימות לא ניתן להסביר את התנהגוותו, להפריע לביצוען. נוסף על כך אני מסכימה שלכשיושחרר המשיב, ראוי שהדבר יעשה לחלופה טוביה ומוצקה. מקובלת עלי התרשםותו של בимв"ש קמא מאמו של המשיב כمفקחת טוביה, אך ידוע שمفקחת יחידה עשויה להזיקק לחיזוק, בפרט כאשר אמו של המשיב עובדת, ולצורך הפיקוח התחייבה בимв"ש קמא לעזוב את מקום עבודתה.

נוכח האמור, באיזונים המתחייבים לשלב זהה של החקירה, נראה לי כי החלטת השחרור אכן מוקדמת. لكن הערר מתקבל ואני מורה על הארצת מעצרו של המשיב עד ליום 14.7.15 בשעה 12:00.

ניתנה והודעה היום כ"ה תמוז תשע"ה, 12/07/2015 במעמד הנוכחים.

מיכל ברק נבו, שופטת